

Čís. 2181.

Jde-li o byt služební, jest ku výpovědi (žalobě o vyklizení) oprávněn zaměstnavatel, třeba nebyl vlastníkem neb nájemcem nemovitosti, v níž se služební byt nacházel.

(Rozh. ze dne 17. ledna 1923, Rv II 20/23.)

Proti žalobě Eduarda H-a, by žalovaný vyklidil cihlářský domek v usedlosti č. p. 100 v S. namítl žalovaný, že žalobce nebyl nikdy vlastníkem řečené usedlosti a že přestal býti i jejím nájemcem. O b a n i ž š í s o u d y, zjistivše pravdivost tohoto tvrzení žalovaného, zamítly žalobu pro nedostatek žalobcova oprávnění k žalobě.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a nařídil prvému soudu, by ve věci dále jednal a ji znovu rozhodl a uvedl po právní stránce

v d ů v o d e c h:

Nižší soudové rozhodli o žalobním nároku z té příčiny zamítavě, že žalobce nemá aktivní legitimace k žalobě, poněvadž mají zjištěno, že žalobce nikdy nebyl knihovním vlastníkem domku žalovaným obývaného, k usedlosti č. p. 100 náležejícího, a poněvadž dlouho před podáním žaloby přestal býti také nájemcem řečené nemovitosti. Jich právnímu názoru nelze přisvědčiti. Právním základem žalobním je služební smlouva mezi stranami, při níž bylo poskytování naturálního bytu žalovaným se strany žalobce součástí mzdy. Dle žalobce služební poměr zastavením práce v cihelně zanikl. Dle sporného tvrzení žalovaného konal žalovaný s manželkou i potom žalobci jiné potřebné práce v hospodářství, začož jim žalobce sliboval, že, dokud bude žalovaný práce schopen a bude u něho zaměstnán, může ve sporném domku až do své smrti bydleti. Za tohoto stavu věci sluší uznati, že, jelikož byl žalovaný ve služebním poměru pouze vůči žalobci, jest jedině tento oprávněn z tohoto služebního poměru, totiž v důsledku jeho jím tvrzeného zrušení na vyklizení naturálního bytu žalovati. Slušelo tedy vznati, že je uplatňovaný důvod dovolací dle čís. 4 Šu 503 c. ř. s. odůvodněn. Ale z toho mylného pojetí právního nižších stolic vyplývá také dále uplatňovaný dovolací důvod čís. 2 Šu 503 c. ř. s., neboť pak zůstalo řízení v obou nižších stolicích nedostatečným, poněvadž v něm nebyly probrány okolnosti ve sporu rozhodné, ale pro posouzení rozepře podstatné, jmenovitě nebylo ani zjištěno, zdali služební poměr mezi stranami dosud trvá, když přece bylo žalovaným tvrzeno, že i po zastavení práce v cihelně a to až dosud žalobci jiné práce potřebné v hospodářství koná.

Čís. 2182.

Prozatímní opatření odděleného bydliště vyklizením manžela z domu jeho manželky může se po případě omeziti pouze na byt, dosaváde manželům společný, nikoli však i na manželovu dílnu a krám v témž domě.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1923, R I 1321/22.)